

REDACTIUNEA.
 Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
 Scrisorile nefrancate nu
 se primesc. Manuscrisurile
 nu se întorc.

INSERATE se primesc la AD-
 MINISTRAȚIUNEA în Brașov și
 următoarele Birouri de anunțuri:
 În Viena: M. Dukas Nachf.
 Max. Augenthaler & Emrich Leiser.
 Heinrich Schalk. Rudolf Mosse.
 A. Oppelke Nachf. Anton Oppelke.
 În Budapesta: A. V. Goldber-
 ger, Ekstein Bernat. În Ham-
 burg: Karoly & Liebmann.

PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
 ză garmond pe o coloană 6 cr.
 — Publicări mai dese după
 tariful și învoială.
 RECLAME pe pagina a 3-a o
 ueră 10 cr. sên 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni
 5 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminică 8 franci.

Se primumeră la toate ofi-
 ciele poștale din țară și din
 afară și la d-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov
 Administrațiunea. Piața mare
 Târgul Inului Nr. 30, etajul
 I.: Pe un an 10 fl., pe șase
 luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
 Cu dusul în casă: Pe un an
 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
 luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr.
 v. a. sêu 15 bani. — Atât abo-
 namentele cât și inserțiunile
 sunt a se plăti înainte.

Nr. 179. Brașov, Sâmbătă 12 (25) August. 1900.

Ungurii și agitațiile bulgare.

Dintre toate diarele ungurești mai de seamă, până acum numai „Pester Lloyd“ a scris despre conflictul cu Bulgaria. Celelalte observă o tăcere foarte semnificativă.

Guvernamentalul „Pester Lloyd“, își dă în numărul său de Mercurul aerul de a sta de-asupra partidelor, ce se certă (România și Bulgaria), aerul de păzitor al ordinii și păcii în Balcani. Tocmai acest organ șovinist care, când nu le merge după plac stăpânilor săi, țipă, strigă și răcnesc, folosindu-se de limbajul cel mai vehement, vră se dea acum sfatul Românilor din statul independent să nu se prea iuțescă, să-și înfrâneze pasiunile și să nu esagereze și înăsprăscă prea tare conflictul, căci printr'asta ar crea numai un moment, ce ar amenința liniștea și pacea în Balcani, va să dică tocmai contrarul de ce urmăresc cei din București, cari au intențiunea de a restrînge activitatea comitetului macedonean pe viitor, și acesta tocmai în interesul păcii.

Prea mare gălăgiă se face pentru o puțintică Macedoniă (wegen des Bischens Mazedonien) dice „Pester Lloyd“ și sfătuesce pe ambele guverne, român și bulgar, de a fi cu cumpătare în acțiunea lor viitoare diplomatică și politică, și de-a face să se modereze iritațiunea prea mare a opiniunii publice în ambele țări.

În deosebire sfătuesce guvernul român să nu aducă în prea mare strîmtoare ministeriul bulgar Ivanciov, dicând: „Conflict serios și grav cu Bulgaria este din o sută de cauze aprôpe imposibil, mai ales de aceea, pentru că guvernul român în acțiunea sa diplomatică a tratat Bulgaria ca parte integrantă a imperiului otoman“....

Nu scim, decă „P. Lloyd“ are vre-o inspirațiă dela ministeriul de esterne din Viena, cu totă că ar fi ușor de înțeles, ca contele Goluchowski să fi dat pressei oficiose și semi-oficiose din monarhiă avisul de a fi mai cu rezervă și de a se feri a lua pozițiă mai hotărîită contra uneia sêu alteia dintre statele, în cari a izbucnit conflictul. Acastă atitudine ar fi motivată prin convențiunea existentă cu Rusia în privința Orientului.

Putem admite acastă cu atât mai vîrtos, cu cât „Correspondența Politică“, organul oficios al ministeriului de esterne din Viena, varia tocmai Țilele acesteia tema despre principii de neamestec în afacerile statelor balcanice, ce și-l'au luat ca direcțiivă Austro-Ungaria ca și Rusia la înțelegerea din 1897, care țintesc la susținerea statului quo în Peninsula balcanică.

Ei bine, „principiul de neamestec“ n'a împedecat pe organul ministeriului de esterne rusesc „Peterburske Wiedomosti“ de a condamna cu cea mai mare hotărîre uneltirile criminale ale comitetului macedonean din Sofia. Se dicem însă, că acastă o putea face puterea protec-

tore, însă nu guvernul austro-ungar, care trebuie să țină sêmă mai mult de susceptibilitățile „protectorei“ pentru copiii neastemperați și destrăbelați ai țării protegiate.

Chiar de ar fi primit „Pester Lloyd“, ca Țiar de frunte guvernamental dela oficiul de esterne din Viena avisul, despre care vorbim, ce l'ar fi oprit ca, fără să ia o pozițiă ostilă Bulgariei și guvernului ei, să apretieze, cum se cuvenea, mai nepreocupat situațiunea creată României de propaganda criminală bulgară și să nu-i vină guvernului român cu statul, ca să cruțe ministeriul Ivanciov, ci din contră să fi sfătuit cabinetul Ivanciov de a nu persevera în atitudinea sa provocătoare, ci de a căuta să liniștescă România printr'o leală luare în considerare a justelor sale reclamațiuni?

Nimic n'ar fi oprit pe d. Max Falk dela „P. Lloyd“ să procedă astfel în mod mai sincer și mai leal, ér nu să caute a micșora importanța acțiunii guvernului român și să o critice, aprobându-o numai până la un punct, ér de aci încolo, — tocmai când se tratăză de succesul ei real prin dobândirea satisfacției și a măsurilor cerute dela guvernul bulgar — să nu mai vră să scie, decăt numai de cruțarea guvernului bulgar, ca nu cumva acesta să dică cătră cei din București: „Veniti și luați-vă comitetele macedonene!“

Foia uugurască în îngâmfarea ei șovinistă evreo-maghiară consideră pozițiă României în acest conflict ca inferioară, precând se tratăză de un interes de frunte al existenței pacinice a regatului independent român și de chemarea lui de a veghia și el alături cu statele mari vecine asupra condițiunilor de ordine și de stabilitate în concertul micelor state din Orient.

În privința acastă vine foarte à propos întrebarea ce o face occasional organul autorizat al ministeriului de esterne român, dicând: „Nu cumva România, chiar redusă la propriile ei puteri, ar fi trebuit să înghită toate atentatele și să nu caute a curma seria crimelor, ce se pun la cale în străinătate?“

Așa-dără nu prin menagearea guvernăntilor bulgari — cari, precum s'a dovedit, n'au sciut până acuma să țină sêmă de îndatoririle, ce le aveau față c'un stat vecin, căruia Bulgarii au să-i mulțămescă așa de mult, — să pôte rezolva conflictul, ci numai și numai prin curmarea desăvirșită a stărilor anormale și anarchice, ce sunt cauzate de agitațiunile criminale ale comitetului din Sofia.

Nu cum-va „Pester Lloyd“, care paralel cu „Narodni Prava“, din Sofia, ia în apărare guvernul bulgar, insinuând guvernului român, că ar procede „prea agresiv“, e și el de părerea foiei bulgare, că totă gălăgia, ce au făcut'o Români în jurul conflictului ar fi avut numai scopul de-a abate atențiunea Europei dela pre-

tinsa tratare rea a Evreilor din România?

În tot cazul atitudinea rece și mult rezervată a pressei maghiare față cu conflictul româno-bulgar ilustrată prin sfaturile, ce le dă Max Falk României, este foarte bătătoare la ochi și numai sinceră și leală nu se pôte numi, având în vedere toate circumstanțele, ce au provocat acel conflict.

Dér în cele din urmă n'are să decidă Max Falk și soți atitudinea guvernului central austro-ungar, și din parte oficiosă română se constată, că oficiul de esterne al monarhiei noastre sprijinesce reclamațiunile juste ale guvernului român.

Acastă e deocamdată de ajuns pentru a convinge guvernul român și mai mult despre aceea, cât de neintemeiate și superflue sunt sfaturile, ce i-le dau cei din Budapesta.

Emigrările din Ungaria.

Mult s'a scris în timpul din urmă despre marea proporțiă, ce au luat'o emigrările din Ungaria. În privința acastă publică „Magyarország“ o serie de articuli, în care arată cu date positive, cum în urma emigrărilor populațiunea scade vedând cu ochii, ba în unele comitate numai în timp de o jumătate de an a scădut cu câte 2000 de suflete.

Resultatul la care ajung scrutările autorului din „Magyarország“, este nimioitor. Din 15 comitate au emigrat mai mulți omeni, decăt este sporul populațiunii; ba din unele au emigrat de 2—3 ori mai mult.

Causa emigrărilor o caută în politica economică greșită, ce de 30 de ani au făcut'o guvernele ungurești, și dice, că ați și pentru populațiunea Ardealului nu mai este alt refugiu decăt America, de unde rar se mai întorce emigrantul acasă.

Dér emigrările sunt înspăimântătoare în partea nordică a Ungariei. Pe când din comitatele Arva, Turoț, Abauj, Saros, Ung, Zemplin și Gömör fug cu miile nenorocii țărani slovac și ruteni, pe atunci întră cu miile Jidovii din Galiția. Aceștia cuceresc țera și prin cutezanța lor, prin neîndurarea lor, săvirșesc o adevărată pustiere. Poporul băștinaș nu se pôte apăra, nu-i destul de copt și c'o grabă amețitoare și-a schimbat jugul vechi iobăgii într'o iobăgiă modernă, care este de sute de ori mai amară, decăt cea dintâii.

„Camătăria și înșelătoria au făcut în timp scurt, ca poporul să se cufunde cu totul în sclăvia veneticilor și ați stăm acolo, că populațiunea unei întregi părți a țării muncesc în folosul veneticilor, asudă pentru binele acestora... și pentru asupriți n'a rămas altă scăpare, decăt emigrarea. Dér emigrăză tocmai acia, în cari este destulă energiă și stimul de viață, așa-dér lamura poporului, bărbații capabili de muncă. Cei-oe rămân acasă sunt slăbănogii și omenii, cari s'au împăcat cu gândul de a fi iobagii veneticilor cămătari. Și starea acastă, care n'are păreche în alte țări civilizate ale Europei, a tolerat'o statul și societatea maghiară deceni întregi“...

Așa serie toia maghiară amintită. Cuvintele ei sunt cea mai zdrobitoare sentență pentru șovinisti și detentorii puterii în stat, cari meru ne umplu urechile cu vorba, că mai bine ca aiei n'o au națio-

nalitățile nici unui stat. De bine ce o au, etă că își părăseso vetrele cu decile de mii, căci în „fericita Unguriă“ nu mai află mijloce de asistență; le-au răpit pe sêmă lor Jidovii imigranți, cari se tolăneso în umbra protecțiunilor și favorurilor de tot felul, făcându-se în schimb „Maghiari“ și „patrioți“ șoviniști de — 5 pițule.

Rămâne după toate acestea constatat, că emigrările din Ungaria au început să devină o bolă cronică corosivă, care nelecuită la timp — fiind-că nimeni dintre cei puși la cârma țării nu-și băteau capul cu vindecarea ei — izbucnesc acum cu simptome atât de grozave, încât s'au speriat chiar și Maghiarii coțți la minte. Ved și ei, că pe urmele emigranților se ridică neamul, care unde 'și pune mâna, de acolo și-a luat Dumneșeu mila.

Guvernul român și marile puteri.

„Constituționalul“ — răspunđend la un articol al „Voinței Naționale“, care a criticat procederea pe cale diplomatică a d-lui ministru de esterne Marghiloman în conflictul cu Bulgaria, răspunde la temerea exprimată de acest Țiar în urma unui articol din „Münchner Neueste Nachrichten“, că România nu pôte conta nici la sprijinul Austro-Ungariei și al Germaniei, deore-ce aceste puteri au să se mărginescă la apărarea propriilor lor naționali, — scrie între altele:

„Putem liniști alarmele ori-cui în acastă privință. Din primul moment când s'a legat serios cestiunea bulgară, adecă dela nota dată în privința omoririi lui Cradja, România s'a folosit și se folosește de tot sprijinul celor două mari puteri...“

„...Voința Națională“ mai subliniează părerea Țiarului bavarez, că „s'ar fi procedat mai corect politicesce, decăt d-l Marghiloman s'ar fi adresat Rusiei, mai înainte decăt la ori-care loc, și în special decăt la Viena“.

„Se întemplă, că tocmai gândul acesta l'a avut și guvernul român, cu un mic amendament numai!“

„Nota guvernului s'a dat în primul rând Turciei, ca putere suzerană. Ea s'a remis în al doilea rând Rusiei, care a creat Bulgaria și este protectorea ei. Numai cu câte-va zile în urmă au fost sesizate celelalte puteri.“

„Nimic mai corect, decăt acastă procedare.“

„Nu scim încă, ce măsură va pute provoca nota română, care abia a avut timpul să sosescă la destinațiunea ei, dersiim cu precisiune, că guvernul Imperial nu a hesitat un minut să desaprobe cu vioiciune ce se petrece la Sofia și să-și exprime favoarea ei pentru cauza noastră.“

„O ultimă considerațiune încă.
 „Decă linia de conducere a celor trei Imperii, de care vorbim, ar fi fost alta, nu cum-va România, chiar redusă la propriile ei puteri, ar fi trebuit să înghită toate atentatele și să nu caute a curma seria crimelor, ce se pun la cale în străinătate?“...“

Rusia și comploturile Bulgarilor.

„Peterburske Wiedomosti“, organul oficial al ministeriului de esterne rusesc, vorbind despre asasinatela politice săvirșite de afiliați comitetului revoluționar macedonean, dice în numărul său 213, dela 6 August stil vechiu:

„În Bulgaria s'a format un stat în stat. Înțelegem prin acastă comitetul macedonean, care are un scop pur politic —

alipirea Macedoniei la principatul bulgar. Din punctul de vedere pur formal, firesce, este greu a contra-dice activitatea acestui comitet politic. Tratatul dela San Stefano, fără o peroficacitate adăncă, a înglobat Macedonia în limitele proiectatului principat bulgar, de aceea după-ace acest tratat a fost înlocuit prin cel din Berlin, patrioții bulgari s'au îngrijit la început să unescă Bulgaria de Nord cu Bulgaria de Sud, și apoi au început să viseze și rezolvarea cestiunii macedonene în folcsul Bulgariei.

Dér câtă vreme era vorba numai de Bulgaria de Sud, lucrul era lămpede. Cu totul însă sub alt aspect ni-se prezintă cestiunea macedoneană. În Macedonia, afară de Bulgari, sunt Sârbi, Români și Greci. Fie-care din aceste unități etnice ni-nesce a-și salvagarda o parte din Macedonia, și nici decum întrégă. Er Bulgarii au pretenția asupra întregii Macedonii; de aci o luptă inversunată și neîntreruptă — lupta între agitațiunea bulgară și agitația celorlalte elemente.

Comitetul macedonean, din partea Bulgarilor, conduce această agitațiune și recurge la nisce mijloce, cari nu numai că sunt neadmisibile, dér vedut criminale.

Dér cel mai revoltător din aceste mijloce este asasinatul politic, erijat în dogmă.

Victimile comitetului macedonean în Macedonia însă-și, se numără cu sutele.

Mai cu sémă au cădut în această împrejurare profesorii, deore-ce acești oameni, după părerea fanaticilor din comitetul macedonean, sunt cei mai primejdioși pentru propaganda bulgărescă. Asasinatele se săvârșeser pe față, diina namiaza mare, și de toți este cunoscut a cui mână puternică îndrăpțeză loviturile.

Dér în cele mai multe cazuri asasiunii rămân nedescoperiți și nepedepsiți, deore-ce comitetul macedonean e la adăpost de urmărirea justiției. În ultimul timp, comitetul și-a largit sâmpul de operațiuni: asasiunii trimiș de densul esecută hotărârile nu numai în Macedonia, ci și în Bulgaria și chiar în România.

În Sofia locuesc comercianți români bogăți; asupra lor comitetul macedonean își exercită puterea. Acestor comercianți li-s'a notificat că, decât nu vor da bani pentru școlile din Macedonia, vor fi asasiinați. Majoritatea au fost siliți să dea bani pentru acest scop nesimpatic lor, dér nici cu acesta nu s'a isprăvit.

Unii din comercianți au fugit în România, dér nici acolo nu se ved la adăpost, cum acesta s'a dovedit în fapt. Acum câte-va zile la Bucuresci, în urma unui verdict al comitetului macedonean-bulgar a, fost omorât Ștefan Mihăileanu. Vina lui a fost, că el în gazeta sa „Peninsula Balcanică“, nu împărtășia ideile patrioților macedoneni. Asasinul Dumitroff, după propria sa mărturisire, a comis acest asasinat după ordinul comitetului.

Asasinatul a fost hotărât în ședința secretă a comitetului din Sofia și asasinului i-s'a propus bani de cheltuielă, dér el a refuzat, declarând, că el omorâ nu pentru a câștiga bani, ci din patriotism. Și el a omorât pe Mihăileanu, pe care el nici nu'l cunoscea.

E ceva sêlbatec și revoltător în aceste asasinate politice.

E mult ôre de când pe acești Bulgari Turcii îi schingiuiu și-i omoriau fără milă? Er acum ei însiși își permit tot felul de silnicii, cari nu pot fi legitimize prin nici un fel de considerațiune.

Firesce, guvernul român a protestat în contra sêlbâtecșii comitetului macedonean-bulgar și chiar a amenințat cu rupearea relațiilor diplomatice.

Aceste protestări impresionează însă puțin pe guvernul bulgar, deore-ce el însuși se află sub învîrșirea comitetului.

Acest comitet are tôte caracterele unui tribunal revoluționar secret și însiși miniștri bulgari se tem de puterea sa.

Dér cine e de vină, decât nu însesii guvernele bulgare, cari în curgerea mai multor ani au sprijinit acest comitet și i-au creat o situațiune privilegiată.

Ministrul român al afacerilor streine în nota sa la Sofia, cauzată de asasinatul lui Mihăileanu, dice între altele:

„Decă guvernul bulgar nu va lua măsuri contra comitetului macedonean, atunci guvernul român va fi silit de a recurge la represalii în contra numărôșilor supuși bulgari, cari locuesc în România.“

Astfel conflictul între douê state balcanice veci-e amenințat pacea europeană. Marile puteri, cari au garantat statu quo în Peninsula balcanică, sunt silita a lua în considerațiune aceste împrejurări triste și a lua măsuri în consecență. Lucrurile nu pot rămâne în această situațiune. Nimeni nu interdice Bulgarilor de a apêra interesele lor în Macedonia, dér prin biserică și școlă. Ei trebuie să ia aminte, că politica asasinatelor, făcute pe furis din ordinul comitetelor revoluționare, nu pôte să fiă tolerată de marile puteri.

„Decă Bulgaria nu se va cuminți în urma acțiunii diplomatice a României și nu va înfrêna comitetul macedonean, atunci la acest lucru o vor sili marile puteri, cari au sarcina de a veghea la desvôltarea normală a statelor balcanice și a înlătura conflicte internaționale.“

Voci asupra conflictului cu Bulgaria.

„Munchener Allgemeine Zeitung“ publică un articol important pe care și-l începe așa:

„Guvernul român ridică ast-fel întôtă regula o acușiță manifestă în contra purtării guvernului Bulgariei, și o ridică nu numai dinaintea Sultanului, suzeranul principatului bulgar, ci și la marile puteri, ca puteri garante ale tratatului de pace din Berlin, dela 1878. Nu se pôte tagădui, că guvernul regatului român face ast-fel un pas fôrte serios. Și tomai faptul, că România a făcut un pas așa de serios, ne dă, decât cunoscem politica înțelptă a Regelui Carol și a ministeriului actual, dela sine dovada, că raporturile dintre cele douê state vecine România și Bulgaria trebuie să fi ajuns cu totul de nesuferit.“

Fôia germană spune mai departe, că chiar dela întemeierea sa, principatul bulgar a fost un element de turburare. Apoi după-ace reamintesc, că la 1877 armata rusescă era într'o stare desperată din care n'a putut fi scosă, decât prin ajutorul armatei române dela Pievna, fôia din Munchen arată cum s'a format statul bulgar de azi. În tratatul dela St. Stefano s'au stabilit hotarele până unde avea să se estindă principatul bulgar, hotare, cari intrau adênc în trupul Turciei și vătêrau interesele celorlalte state balcanice. Drept aceea

marile puteri hotărâră atunci o revisiă a acelui tratat, cu care Rusia încă a trebuit să consimtă. Noul principat trebuia să cuprindă numai teritoriul nordic dela Dunăre la Balcani. O parte din Bulgari veniră sub stăpânire română, care primi Dobrogea. Apoi continuă:

„Dobrogea a privită de Bulgari ca o țără „bulgărescă“ a cărei despărțire de principat e un gravamen național. Această concepție nu căutat Bulgarii s'o scôtă în evidență la fie-care prilej. Nici odată n'au lipsit frecări din cauza Bulgarilor din Dobrogea, cari, pretindeau ei, erau brutalizați de guvernul român.

„Propaganda bulgară se întinse însă pe țărâmurî mult mai mari. Sôrta provinciei „autonome“ Rumelia Orientală e cunoscută; această creațiune artificială a diplomației cădu jertfa propagandei și răboiul sêrbo-bulgar din anul 1885 așa de repede isprăvit, îi puse capêt; Bulgaria de Sud și cea de Nord se uniră și acest succes nu putu, decât să dea un nou imbold și un nou indemn agitației naționale printru Bulgarii din Dobrogea ca și din Macedonia. Ea fû urmată cu puteri nou și ea fû multă vreme izvorul unor amenințări și turburări neîncetate ale liniștei și ale siguranței în Peninsula balcanică.

„În fruntea acestei propagande bulgăresci stă „comitetul bulgaro-macedonean“ din Sofia. Faptele acestui comitet sunt un sir de grozăvii, a căror tolerare nu pôte să facă onore principatului Bulgariei. Acești revoluționari macedoneni sunt probabil vinovați de căderea primului Priș bulgar Alexandru de Battenberg, tot ei au produs repetatele rêscoale sângerose din Macedonia, tot ei se țin de intrigi, excese și samovolnicii în Bulgaria și eserecită prin organizația lor o mare putere tainică, dela ale cărei influențe nu pot să se subtragă nici guvernele.“

Articolul sfîrșesc cu cuvintele, ce le-am reproduș și eri: „Bulgaria trebuie să înceteze odată de a fi un element de neliniște și de amenințare pentru pacea în Balcani.“

„Neues Wiener Tagblatt“ dice, cu privire la conflictul româno-bulgar, că scirea despre apropiata plecare în străinătate a Regelui Carol, dovedesc, că Regele, conștient de răspunderea sa, nu este partisanul unei politici de efervescentă. Numitul jurnal condamnă atitudinea guvernului din Sofia față cu propaganda comitetului macedonean; dice, că asasinatul comis pe teritoriul român îndreptățesc nemăsurata indignațiune a României; constată, că guvernul român, în afară de demersurile sale la Sofia, a făcut apel mai întâiu la cabinetele din Viena și din St. Petersburg, ca cele mai de aproape interesate la pacea în Balcani și că comunicând și celorlalte puteri mari situațiunea nesuferită, ce se crează României, dovedesc din nou voința sa de a face tot ce i stă în putință spre a restabili starea normală, fără a recurge la mijloce extreme.

Diarul oficioș sêrbesc „Male Novine“, după-ace face istoricul asasinării lui Mihăileanu și arată cum s'a descoperit infama conspirațiă bulgărescă, scrie următoarele vehemente rânduri:

„Bulgaria va trebui să-și dea cărțile pe față spre a dovedi, decât merită să fie numărată printre statele civilizate. Bulgaria se pörtă cu România cum s'a purtat și cu Serbia. Bulgarii vor vedé, că nu e de glumit cu guvernul românesc. Noi nu putem decât să ne bucurăm de acesta; nu e îndoiială, că energicul cabinet al lui Carp va avé simpatia întregii Europe culte.

„Comitetul macedonean din Sofia, compus din smintiți și din criminali, a întrecut orice măsură și nu pôte fi suferit. Un asemenea abces al corpului Europei, trebuie extirpat cu ferul roșu. Pentru acesta a sosit timpul.

„Derim tot succesul guvernului român în acțiunea sa umanitară, pentru care orice om civilizat va fi recunoscător României!“

Instrucțiunea asasinatului.

Dumitroff, asasinul profesorului Mihăileanu, a făcut alaltăeri înaintea judecătôrului instructor o nouă și importantă declarațiune.

Dumitroff a mărturisit, că, reintorcându-se din Sofia, a trecut prin Ruscuc, unde a avut o întâlnire cu Troleff, căpitanul pompierilor din localitate. Troleff l'a îndemnat și el, ca să omore pe Mihăileanu.

Parchetul din Craiova, ca mai tôte parchetele din județele de pe malul Dunărei, unde elementul bulgăresc este mai numărôs, a început investigațiunii pentru descoperirea ramificațiunilor comitetului macedonean din Sofia.

Marți parchetul din Craiova, în urma unor descinderi și perchisițiuni, a arestat pe un Bulgar, anume Arminoff, la care a fost descoperită o corespondență compromiștôre.

Bulgarul Arminoff va fi dus la Bucuresci pentru a fi confruntat cu preveniții în afacerea complotului, îndată ce instrucțiunea în privința sa va fi terminată la parchetul local.

SCRIRILE PILEL.

11 (24) August.

Dela Esposiția din Paris. Marele stabiliment de arte grafice din Bucuresci al fraților Jean și Emil Sococ a obținut marele premiu (Grand Prix) la esposiția universală din Paris. Acesta e singurul mare premiu, obținut de Români în ramura artelor grafice. Juriul franceș a admirat fôrte mult legăturile de lux ale cărților și registrelor de contabilitate, espuse și produse de atelierele fraților Sococ. Și casa Carol Göbl, asemenea stabiliment de arte grafice, a obținut o însemnată distincțiune la esposiția din Paris și anume medalia de bronz.

„Ösbudavar“ pe dögă de mörte. Faimosul „Ösbudavar“, locul de petreceri atât de mult huiduit de cătră cetățenii de

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Dreptul la fericire.

De I. A. Potapenko.

— Fine. —

Cam trei săptămâni după ce Curtanov și Darja au sosit la Moscova, acesta urcă, în suburbiul Miesnițoiaia, scările unei case mari, care avea numai odăi mobilate. După ce ajunse în etagiul al treilea, merse spre stânga, traversă un coridor lung, strimt, și bătù la o ușă, pe de-asupra căreia se vedea în cifre mari numărul 49. El nu primi răspuns, bătù din nou și éráși nu răspunde nimeni.

„Mi-a spus să viu la ora unu și acum ea însăși încă n'a sosit acasă“ își gândea el, fără a-se supêra, și rugă pe un servitor, care trecù prin coridor, să-i dea cheia dela odăi.

Deore-ce Curtanov a fost vedut de câte-va ori la d-na Posdnev, i-s'a dat cheia. Prin cele douê ferestri ale mîcei

băteau rațele sôrelui, așa că era fôrte luminôsă. Înaintea canapelei era o masă rotundă acoperită cu-o pânzătură albă, curată, la pârte era o altă masă, care servea de scriitor. Înaintea patului era aședat un paravan. Tôte își făcêu impresiunea, că odaia e cu mare băgare de sémă îngrijită și că domnea în ea o deosebită curățenie. Pe masa de scris s'afflău o mulțime de hârtii și côle de corectură, dér tôte se aflau în ordine esemplară.

Curtanov privea cu plăcere la odaia și în gândul sêu o asemênă cu cele douê odăi ale sale, unde tôte obiectele s'afflău în disordine, cărți și rufe zăcënd lângă olaltă, unde călimărul servea totodată ca cenușar. pretutindeni era risipit tutun și ar fi trebuit douê ore de muncă ca să caute cineva ceva în acest chaos.

„Ordinea — e lucru frumos“ își dicea Curtanov, „dér e anost a te ocupa de ea! Dér ce tenc de manuscrise ved aici, cât de mult lucru a aflat ea! Ved și coli de corectură, așa-dér face și corecturi! Etă, ce va să dică o energică neobosită!“

El s'apropiă de masă și căută cu ochii între mulțimea de manuscrise disertația sa grôsă. Convenise cu ea, ca copiarea disertației să fiă azi terminată și el voia să se convingă despre aceea, decât s'a ținut de cuvânt. El ridică manuscrisele de de-a-supra și le puse la o parte. După aceea ridică broșura sa și un alt caiet și mai gros, și aruncă o privire pe ultima față. Da, era tôte copiată și la capêt era scris chiar „fine“. Ce lucrătore abilă este Darja Pavlovna! Cum a putut ea să isprăvescă tôte aceste! Dér ét'o că vine, aceștia sunt pașii ei — așa de siguri și barbătoși, femeile umblă arare-ori așa. Ea intră.

„Ei, asta nu-i frumos! asta nu-i frumos!“ dise ea, clatinându-și capul și desbrăcându-și vechiul și cafeniul waterproof. „Cine ți-a dat voia să faci aici disordine?“

„Cer iertare, Darja Pavlovna! Voiam să mă conving numai de punctualitatea d-tale și ved, că este uimitôre! dér ce ai adus aici?“

„Lucru!“ răspuse ea, puse pe masă un pachet de coli de corectură și îi dădu

mâna. „Lucru, lucru și lucru. M'aruncu nesăț pe lucru, ca și un lup flământ pe hrana sa. Mai întâiu dispun de multă fôrță, de fôrte multă! Fôrța mea de lucru este tescuită, ca vinul bun!... Și al doilea — imi trebuieș bani, am mari trebuințe. N'aveam nimic, acumă fusé mi-am procurat deja o parte din rufăria necesară și mi-am cusut, un capot. Să ți-l arêt? Nu-i așa, că-i frumușel? Se pôte și cocheta în el, am de mult mare plăcere de-a cocheta puțin... Feresce-te de cochetăria mea, Andreiș Vasilievici, căci și ea e tescuită ca vinul cel bun“...

„Și cu cine vei cocheta?“ întrebă Curtanov.

„Cu tôte lumea, cu cel dintăiu bine-vănit... Etă, cu d-ta de esemplu... Cum, ori cređi d-ta, că inima-ți este de piatră? Deja de mult te-am luat la ochi ca victimă a mea... Nu, în adevêr (ea puse capotul pe canapea...) Am mare voia de-a cocheta puțin... Ei, și nu laudî de loc capotul? Ofensezi pe autor și bine scii, ce mare este amorul propriu al autorilor!...“

bun simț pentru imoralitățile sale, a bancrotat și lele acestea și a fost închis, deoarece directorul nu mai avea ce plăti nici poliția, nici luminatul, nici pe artiști. Se crede însă, că totuși pasionații amici ai „Ösbudavarului“ își vor încorda puterile și vor face ca cuibul lor de petreceri să se mai redeschidă măcar pe oțva timp.

Impărat — predicator. Din Berlin se telegrafiază, că cu ocazia serviciului divin, ce se va săvârși la 8 Septembrie în tabăra dela Stettin, însuși împăratul Wilhelm va ține predica.

Jubileul Sultanului. La 1 Septembrie se vor da în Constantinopol și în totă Turcia mari serbări, cu ocazia jubileului de 25 de ani de domnie a Sultanului Abdul Hamid II. Diarele otomane publică diferite amănunte despre pregătirile, ce se fac în tot imperiul spre a se celebra acest eveniment. Se vor inaugura moschee, spitale și fântâni monumentale în onoarea Sultanului. Aniversarea acesta va fi serbată nu numai în Turcia, ci de toți musulmanii din India, China, Africa, etc. Se dăce, că cu această ocazie Sultanul va adresa supușilor săi un manifest.

Țarul și regina Serbiei. Impăratul Rusiei a trimis reginei Draghina a Serbiei, ca dar de nuntă, un splendid colier de diamante și smaragde, a cărui valoare se evaluează la o jumătate milion de franci. Regele Alesandru și regina Draghina, încântați cu deosebire de acest splendid dar, s'au grăbit a trimite Țarului o caldă telegramă de mulțumire.

Logodnă. Din Sângeorgiul român ni-se anunță logodna d-rei Eugenia Borgovan, fiica d-lui profesor V. Gr. Borgovan din București cu d-l Dr. Ioan Malain, săvârșită în 6 (19) August e.

Furt de dinamită. Din Oradea-mare se știe, că în mina de cărbuni a marelui proprietar Edmund Junghans din Baia-spie, se fură de oate-va săptămâni mari cantități de dinamită. Faptul descoperit fiind, s'a pornit cercetare și bănuiala a căzut pe muncitorul italian Stefano Colico. Bănuiala era fundată, căci făcându-se la respectivul perchișia domiciliară, s'au aflat la locuința lui 5 chgr. de dinamită, 10 chgrm. de prav de pușcă și un fitil. Colico fu arestat și escortat la Oradea-mare. El refuză a da lămuriri.

Trenul de Predeal, care a sosit în București alaltăeri dimineața, înainte de a intra în stațiunea Breaza s'a oprit în urma semnalului de alarmă. Ce se întâmplase? Trenul mergea cu o viteză mai mică, pe când trecea pe podul de peste Prahova, din apropiere de stațiunea Breaza. O domnă, care privea de la ferestra unei vagon cu un copil în brațe, a scăpat deodată copilul din brațe, care a căzut din tren pe ferestră, tocmai jos peste pod. Din ferestre însă un lucrător german, observând imediat pericolul, a prins copilul în

brațe, fără ca să i-se fi întâmplat vre-un rău. Trenul s'a întors înapoi o distanță de 500 de metri și domna și-a luat copilul.

Prisonierii din închisoarea de stat din Seghedin au trimis din incidentul aniversării jubileu de la 18 August, o telegramă de omagiu și felicitare M. S. monarhului în Ischl, rugându-l, ca din prilejul acestei serbări să dispună prea grațios a li-se deschide porțile închisorii. Inspectorul închisorii a înaintat însă numai partea omagială a telegramei, dăr partea cu petiția de grațiere a reținut-o, fiind-o ea nu pôte fi prezentată, decât de autoritatea superioară.

Cu cât a fost asigurat regele Umberto? Asasinarea Regelui Italiei Umberto a sguđuit într'un mod ne mai pomenit cele mai mari societăți de asigurare. Regele Umberto a fost asigurat la diferite societăți europene cu 10 milioane lire, la societatea „Life Insurance Comp.“ din New-York cu 14 milioane lire, la „Mutual“ cu 8 milioane și la „Equitable“ cu 4 milioane lire. În total viața regelui a fost asigurată cu 36 milioane lire, care sumă va fi plătită văduvei Reginei Margareta.

Evitarea ciocnirilor de trenuri. În Italia se fac experiențe cu un aparat inventat de inginerul venețian Beer și cu ajutorul căruia s'ar puté evita ciocnirile de trenuri. Aparatul acesta semnalază imediat mașiniștilor celor două trenuri, ce călătoresc pe aceeași linie, apropierea lor și deci pericolul ciocnirii lor. Apoi inginerul Beer a inventat și o frână de oprire repede, ce pôte fi întrebuințată chiar de s'ar întâmpla vre-o stricăciune la mașină.

Grevă originală. Acum câte-va zile s'a petrecut într'un foburg din New-York un fapt fără precedent în analele orașului... Opt sute de tinere cusătorese dintr'o mare fabrică din New-York se puseseră în grevă cu oate-va zile mai înainte, și autoritățile locale cređuseră de cuviință să trimită un detașament de sergenți de poliția în fața fabricii pentru a obține ordinea. Dilele trecute o certă vie se isca între polițiști și mai multe tinere greviste, certă ale cărei urmări fu arestarea a două dintre cusătorese. Această indignă adănc pe greviste, și vre-o cinc șese sute din ele se adunară imediat în meeting, când deciseră să se răsbune asupra autorităților. În adevăr, ele se duseră acasă, se înarmară cu câte un mare ac de pălărie, și întocmai unui batalion plecară la atacul polițiștilor. Lupta fu scurtă și sângeră: polițiștii se înspăimântară de acest nou gen de șarjă și tunicele lor fură făcute bune de nimic din cauza găurilor produse de înțepăturile acelor de pălărie. De atunci nu s'a mai făcut nici o arestare și autoritățile deliberează la ele aoadă asupra măsurilor de luat pentru a reprimă pe viitor asemenea atacuri ne mai văđute încă până ađi nici chiar în America, țera prin eselență a surpriselor.

Concertul micii Adelina Germain.

Alaltăeri s'era am asistat la concertul micii pianiste Adelina, dat în sala de concerte din loc cu concursul tatălui ei, a eminentului virtuos în violină Anton Kneisel. Laudele aduse talentului estordinar al copilei de șese ani de cătră diarele din România, le-am aflat pe deplin justificate. E de admirat desteritatea și priceperea, ce o denotă mica pianistă în esecutarea și corecta interpretare a unor piese de concert, cum este „Marșul funebru“ de Chopin și „Rapsodia ungară“ de Liszt. Mai ales în marșul lui Chopin a eselat prin claritate și precisiune în predare. Dăr foarte drăgălaș și dibaciă a esecutat și „Ariile naționale“ române.

După fie-care piesă mititica a fost viu aplaudată de public dându-i-se coșulețe și buchete de flori și, un ingenios dar — doi porumbei albi.

O surprisă plăcută a făcut mica concertistă publicului român, declamând cu vocea ei gingașă trei poezii române: „Dorința unei mame“, „Copilul pădurii“, și „Viața“, între repetițiile aplause și rechemări ale publicului.

D-l Kneisel ni-s'a presintat ca un artist în violină consumat. El posedă o tehnică rară și uimitoare, pe care ori-cine trebuie s'o admire. O' nespună ușurință și o' siguranță mare esecută cele mai cutezate țerte, șexte, și flageioletele le scoțe atât de curat, încât produce un efect estordinar chiar și în cele mai grele compoziții de Paganini și Tartini. D-sa a fost viu și îndelungat aplaudat, încât a adaus mai multe piese în afară de program.

Concertul a fost bine cercetat.

Răsboi în China.

Ca tot-déuna după evenimentele însemnate, așa și acum în China a urmat o mică pauză după ocuparea Pekingului, până când vor pași pe plan érași chestiunile de actualitate: ce să se întreprindă după cele întâmplate, urma-va lichidarea imperiului chinez, ori-că dora marile puteri se vor mulțumi cu satisfacția, ce vor primi?

„Pol. Cor.“ primesce din Tien-Cin soirea, că în 16 August trupele aliate au ocupat palatul imperial din Peking. Impăratul, împărătesa și miniștri au fugit din capitală cu patru zile mai înainte, sub scutul generalului Tungfusiang, care dispunea de 3000 ómeni bine înarmați.

Același diar anunță, că Pekingul a fost împărțit, spre apărarea în interior, în mai multe arondismente. Partea nordică a fost dată apărării trupelor japoneze. Afară de acesta s'au constituit comisii din rëndurile Japoneseilor, Rușilor, Englesilor, Americanilor și Francesilor, cu însărcinarea de a susține ordinea în oraș.

Japoneșilor li-a succés a elibera pe misionarii și indigenii închiși în palatul imperial. În lupta dela Peking Japoneseii au avut pierderi însemnate: 200 de morți și răniți. Chinesii au pierdut 600 de ómeni.

Agenției „Reuter“ i-se comunică din Peking, că la 20 August au fost arborate stindardele Angliei și Statelor-Unite pe mureș răsăriteni ai orașului. Trupele indiene și americane au intrat și ele în olădirea ambasadei englese, unde se aflau asediați, cari nu mai aveau hrană, decât pe trei zile.

Din tóte părțile se accentuează, că nu mai cu greu va puté fi restabilită ordinea și liniștea. Deși Pekingul a căđut în mâinile aliaților, aceștia vor avé încă mult de lucru cu bandele Boxerilor. Bandele acestea s'au resfirat în întregul imperiu, pustiind misiunile și îndemnând poporațiunea la răscolă.

ULTIME SCIRI.

București, 23 August. Faimele despre mouilicare de trupe în România sunt energic desmintite din partea oficióșă. Asemenea desminte și agenția bulgară taimete despre mobilisări în Bulgaria.

Londra, 23 August. „Times“ publică un articol remarcabil privitor la conflictul româno-bulgar. Articulul condamnă aspru sistemul principelui Ferdinand și dăce, că e foarte motivată îngrijirea, că atât guvernul bulgar, cât și principele nu cutază a lua personal poziția contra teroristilor din Sofia. *Omorvurile politice în Bulgaria sunt o tradiție*, dăr nici-odată n'au fost atât de dese ca acum sub domnirea lui Ferdinand, a cărui autoritate e deplin compromisă. „Times“ apelază la puteri să apere România contra bandei complotiștilor, cari abia decă pot fi separați de secta asasinilor anarhiști.

Pretoria, 23 August. Buri rezistă pretutindenți înaintării trupelor lui Buller.

Berlin, 23 August. Li-Hung-Ciang a cerut retragerea trupelor aliate și începerea negocierilor de pace. Guvernul german a răspuns, că nu se lasă în tratări.

DIVERSE.

Misiunile străine în China. Diarul oficial al dieceșii Parisului publică un tablou al tuturor misiunilor catolice din China. Din acest tablou reiese, că misiunile străine posed 10 vicariate cu 269 preoți și cu 180,000 credincioși. Jesuiții au două vicariate cu 170 preoți și 160,000 credincioși. Seminarul St. Petru și Pavel din Roma are 1 vicariat cu 15 preoți și 120,000 credincioși. Franciscanii au 9 vicariate, 126 preoți și 110,000 credincioși. Lazarisții 6 vicariate, 85 preoți și 103,000 credincioși. Dominicani 2 vicariate, 23 preoți 40,000 credincioși. Misiunile belgiene 5 vicariate, 69 preoți 30,000 credincioși. Misiunile italiene 3 vicariate, 17 preoți și 13,000 credincioși. Misiunile germane 1 vicariat, 14 preoți și 10,000 credincioși, ér Augustinii 1 vicariat, 10 preoți și 3000 credincioși. În total sunt 40 vicariate și aproape 700,000 credincioși.

Un dinte de 7 chilograme. O interesantă descoperire s'a făcut zilele acestea lângă Török-Bese în Ungaria. În adăncimea pământului a fost aflat un dinte și mai multe óse de mamut. Dintele e bine conservat, având și patru rădăcini. El are o greutate de 7 chilograme. — Se știe, că mamutul este un fel de elefant uriaș, din care ađi se mai găseșc numai rămășițe prin adăncimile pământului.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maier.

Cancelaria advocațională
a avocatului
Dr. Julius Orendi
e în Strada Porții Nr. 26.

„Și în adevăr ai cusut d-ta însă-ți capotul? Când ai avut timp și pentru aceasta?“

„Oh, eu am timp pentru tóte! Iti spusei, că sufer de-un prisos de puteri și nă arunc pe lucru, ca un lup flământ.“

„Ei, dăr pe Grigorie Petrovici nu l'ai putut scoțe din fire.“

Fața ei deveni de-odată serioasă.

„Aceasta va rămâne tot-déuna o durere a mea“, dăce ea. „Nu, nu e cu putință a-l scoțe din fire... Mi-a trimis un pasport... Mă mir, că a avut energia de-a face acesta: a trebuit totuși să se mișce și să plece în oraș... Și scii ce mi-a scris? Trei cuvinte: „Fă ce vréi!“ De-altmintelea a mai adaus: „decă ai lipsă de bani, iti pot trimete ceva.“

Dăr eu am refusat ofertul său. Nu-mi trebuie bani, n'am lipsă de ei. Decă el n'ar puté să-și cheltuiescă așa fără de grije rentele sale, ar fi devenit de sigur și el un alt om... Nu suntem de aceea pe lume, ca să trăim din rentele noastre, ci ca să lucrăm. Nu-mi va mai păsa de el! El este pentru mine mort. Ești mulțamit cu copia?“

„Mai mult, decât mulțamit!... D-ta ai o scrisóre bărbătescă...“

„Și de aceea ești mulțamit?... Aceasta e curios? Vréi să te duci? Da? Ași fi voit să-ți spun ceva... Ascultă: (Ea se înroși binișor). Când te vei amoresa odată de mine?“

„Ce-e?“

„Ei bine... Aceasta este așa de firesc!... Gândesce-te numai în ce poziția mă aflu eu! D-ta ești așa-đicend salvatorul meu... D-tale am să-ți mulțamesc, că duc acuma o nouă viață. Trebuie să iubesc pe cine-va, căci sunt — femeia... Trebuie să fericesc pe cine-va. Și firesc, că d-ta ai drept mai mare la acesta, decât ori și cere altul... Nu-i așa... Ha, ha, ha! Dăr d-ta iti lași timp. Eu voiți pierde în cele dia urmă răbdarea și atunci... Atunci va fi prea târđiu...“

Ea rise, Curtanov însă se plecă spre ea și-i prinse mâna.

„Dăr eu sunt aproape... aproape amoresat de d-ta, Darja Pavlovna!“ dăce el asemenea ridend, dăr cuprins de-o văđită emoțiune.

„Aha! așa-dăr totuși în fine!... Veđi, asta-i frumos! Dăr dă-ți silința a-te amoresa de tot!“... răspuse ea. „Nu, în tóta serioșitatea: d-ta — lucrezi, eu — asemenea... Ţșor putem să ne prăpădim de urit, decă vom tot lucra și lucra! Să ne iubim puțin... și vom găsi, că viața noastră va fi mai cu farmec și mai veselă. Să lăsăm pe morți să se îngrope ei înșiși, noi suntem — ómeni vii... Nu vom comite nici o crimă, decă vom gusta viața și fericierea, ce e legată de ea. Nu-i așa, Andrei Vasilievici?“

El îi sărută mâna și se aședă pe canapea lipit de ea.

„Ești o rară femeia... Trebuie ca cine-va să te iubescă!“... dăce el, ținându-o încă tot strâns de mână.

„Ar fi trebuit încă de mult să fiă așa, de mult!“ dăce ea incet.

„Cel care lucrează, are un drept la fericiere“...

Ochii ei ardeau și o roșată adăncă acoperi obraji ei.

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov, se pot procura următoarele cărți:

Scrieri economice.

Pentru economii de vite este de neprețuit folos mare și valorosul op Zootehnia sau cultura generală și specială a vitelor, de Dr. George Maior, profesor de agricultură la școala superioară din Bucuresci.

PARTEA I. a Manualului: Agriologia sau „Agricultura generală“ 524 pag. Prețul 5 cor., (cu posta rec. 5 cor. 50 b.)

PARTEA II. „Fitotehnia“ sau „Cultura specială a plantelor“ cu 611 pag. și 202 figur. Pr. 8 cor., (cu posta rec. 8 cor. 50 b.)

„Cartea Plugarilor“ sau povestiri economice despre grădinarit, economia câmpului, creșterea vitelor etc. scrisă de Ioan Georgescu. Form. 8º 90 pag. costă 25 cr. (+ 3 cr. porto).

„Stupăritul“, întocmit cu deosebire pentru popor, pentru începători și pentru toți iubitorii de acest ram al economiei, de Const. Dimian, preot în Brețcu. O carte de 154 pag. format mare 8º. Prețul 80 cr. (cu posta 85 cr.)

Cartea stuparilor săteni de Romul Simu. Cu mai multe ilustrațiuni în text. Editura Reuniunii române de agricultură din comit. Sibiului. Prețul francat 40 cr.

Grădina de legume, de Ioan F. Negruțiu, profesor în Blăși. Pentru poporul nostru, scrierea d-lui prof. Negruțiu, e de cel mai mare folos practic și, pe cât seim, în literatura noastră de dincoace e singura scriere mai bună în această materie. Costă 25 cr. (plus 3 cr. porto).

Vinuri din pome, de Gr. Halip, prof. Este o carte de 96 pagine, în care se dau explicații și învățături amănunțite asupra modului, cum este să se face tot felul de vin și must din felurite pome; cum este a se manipula vinul pentru a avea gust bun etc. Prețul 20, (cu posta 23 cr.)

Insoțirile de credit împreună cu insoțiri de consum, de vânzare, de viieri, de lăptari etc. Indreptare practică pentru înființarea și conducerea de astfel de insoțiri, de F. W. Raiffeinssen. Edițiunea a V-a. Trad. de Dr. A. Brote. Editura Reuniunii rom. de agricultură din comit. Sibiului. Conține 227 pag. costă 80 cr. (+ porto 10).

Cursul la bursa din Viena.

Din 23 August 1900.

Table with financial data: Renta ung. de aur 4% 114.15, Renta de corone ung. 4% 90.50, Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2% 120.40, etc.

Table with financial data: Losuri din 1860. 133.—, Acții de-ale Băncii austro-ungară . 17.02, Acții de-ale Băncii ung. de credit. 678.—, etc.

Cursul pieței Brașov.

Din 23 August 1900.

Table with financial data: Bancnota rom. Cump. 19.60 Vënd. 19.10, Argint român. Cump. 18.80 Vënd. 18.90, Napoleond'ori. Cump. 19.26 Vënd. 19.30, etc.

PE MINERALE

Amplură prospătă cu prețuri de tot ieftine, se capătă în toate farmaciile din Brașov.

10475-6.

CAFEA direct din Hamburg

4 3/4 Kilo garan. Calitatea cea mai bună, liberă de porto, cu rambursă, seu trimiterea 1010.8-10. prețului:

Table with coffee prices: Afrik. Mocca, perlbohn . . . C. 7.70, Santos, extra fină 7.70, Salvador, ff. verde, cu tărie „ 8.70, etc.

ETTLINGER & Co. Hamburg.

Spre atențiunea consumatorilor de carne!

Carne de vită prima calitate, costă la Franz Witting, în Hala cea nouă din oraș la scaunul nr 11 și 12, dela 23 August a. c. 1 Kilo 40 cr.

Se garantează serviciu solid și real. De o cercetare număroasă se roga cu toată stima

Franz Witting.

10612-3

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiu 1900.

Main railway schedule table with multiple columns for routes: Budapesta - Predeal - Bucuresci, Copșa-mică - Sibiu - Avrig - Făgăraș, Mureș-Ludoș - Bistrița, Cucerdea - Oșorhei - Regh.-săsesc, Ghiriș - Turda - Dej - Bistrița, Sibiu - Cisnădie, Clușiu - Zălan, Sepsî-St.-Georg - Ciuc-Gyimes - (Palanca), Brașov - Zărnești, Brașov - Chezdi-Oșorhei.

*) Nota: Orela însemnate în stânga stațiunilor, sunt a se veni de sus în jos; cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numeri încaudrați în pătrunț cu linii mai negre înseamnă orela de noapte. — Semnul —> arată cu signa direcția, încetăru merg. trenul.